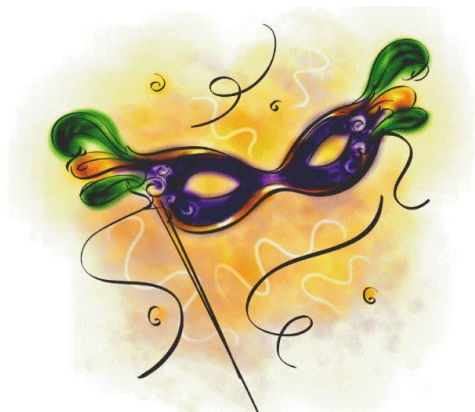

Butlletí informatiu

del Casal de Gent Gran d' Horta

NÚM.89

Febrer 2023

De la programació del mes de febrer vull destacar el següent:

El **Dimecres 15 a les 11:30 hores** tindrem el **CONCURS DE TRUITES**.

Estem buscant el soci o sòcia que faci la millor truita. Anima't, participa en el concurs i mostra les teves habilitats amb una deliciosa truita, ja sigui simple o amb ingredients extres.

Els guanyadors rebran un lot com a premi. **Es premiaran la truita més saborosa i la més original.**

No esperis més per inscriure't, perquè **cal inscripció prèvia!**

El **Diumenge 19 a les 17 hores** tindrem **BALL DE CARNESTOLTES**.

Prepareu-vos per a una tarda inoblidable: venir al ball de disfresses per divertir-vos amb amics i companys del Casal.

Veniu amb la vostra millor disfressa, hi haurà **música en directe amb Viçens Albella**, cava, berenar i segur que moltes rialles. No us perdeu aquesta oportunitat, us esperem.

El preu serà de 4€.

També us recordem que **cada diumenge a partir de les 17 hores tenim BALL amb música en directe.**

Com sempre, a la darrera pàgina del butlletí i a l'entrada del Casal trobareu amb detall tota la programació.

Juanjo

Si desitgeu participar en aquesta secció cal que deixeu els vostres escrits amb les vostres dades a la bústia del Casal o al e-mail butlleti.cgghorta@gmail.com. Els escrits no han de superar més de 35 línies.

EL PRECIO DE LA GUERRA

La petición de ayuda y armamento por parte del presidente de Ucrania es constante, sus últimas exigencias son disponer del armamento más sofisticado montado en tanques Leopard o Abrams, alemanes y americanos (9.000.000 de euros) y aunque estos no parecen muy propicios a proporcionárselos aseguran por otra parte que tendrá toda la ayuda necesaria hasta que Rusia sea derrotada.

Mi pregunta es: ¿Quién y cómo se paga todo este gasto? ¿Cómo y cuándo nos devuelve a nosotros (España por ejemplo) todo lo aportado? ¿Se le envía el armamento de forma altruista? ¿Se condona todo a cambio de nada? No es temerario pensar que detrás de los miles de muertos, detrás de tanta destrucción y tanta barbarie haya intereses encubiertos a los que no les interesa que la guerra no acabe o lo que es más inquietante es que quizá les convenga una guerra más larga y aún más destructiva, ¿Hubiera sido lo mismo si Ucrania fuera un país pobre y sin recursos naturales?

Hasta el momento se calculan un total de **20.000 muertos e incontables heridos**, hay ciudades y edificios completamente destruidos y la economía del país está por los suelos pero así y todo su crédito sigue al alza, ¿No será porque a pesar de todo seguirá siendo la despensa de Europa en el futuro donde las multinacionales de turno tienen sus intereses a la expectativa? ¿No serán las industrias armamentísticas las que estén frotándose las manos después de haber roto su stock y ahora estén ensayando y perfeccionando sus máquinas de guerra para que maten más, mejor y más rápido? ¿No serán esas mismas multinacionales con otros nombres las que estén en la línea de salida para reconstruir lo destruido a cambio de repartirse la guinda del pastel y llevarse así la parte del león? ¿Dónde están las Naciones Unidas creadas precisamente para evitar conflictos bélicos entre naciones?

Con mucho menos esfuerzo y mucho menos dinero este conglomerado de naciones predispuestas en la ayuda a Ucrania hubieran acabado con la miseria del mal llamado tercer mundo, hubieran evitado la emigración desesperada de la que tantos espavientos hacemos cuando los vemos llegar en patera o atravesar el río Bravo, pero está claro que por otra parte les interesa despoblar ese tercer mundo para apoderarse de sus tierras, talar sus bosques para instalar factorías sin respetar el medio ambiente y sobre todo acumular poder económico para desde sus confortables oficinas propiciar la especulación y seguir subyugando a los más desfavorecidos imponiendo precios de usura a materias subsistencia.

LAS GUERRAS SIEMPRE LAS PIERDEN LOS POBRES

J. Hernández

BOBBY, EL PEQUEÑO TERRIER

Los perros son unos excelentes animales de compañía por su lealtad, nobleza, el vínculo incondicional que crean con sus dueños, les transmiten felicidad, disminuyen el estrés, les hacen estar activos al sacarlos a pasear y cuidarlos, son una buena compañía y ayuda para las personas. Los

que tienen perros lo saben y seguro que como la de Bobby, también tienen historias que contar, perros héroes que han salvado a personas en diferentes situaciones, perros guías, guardianes...

Os quiero contar la enternecedora historia del pequeño terrier, Bobby.

Bobby, era el perrito que siempre acompañaba a John Gray, un policía que murió en 1858, fue enterrado en el cementerio de Greyfriars de Edimburgo y desde el día que enterraron al policía, el perro estuvo sin separarse de la tumba, velándolo hasta que murió catorce años después y fue enterrado en el mismo cementerio junto a su amo.

Los vecinos del barrio, alimentaron y protegieron a Bobby, que se hizo muy famoso, sobre todo cuando en 1912 su historia fue publicada por la periodista estadounidense Eleanor Atkinson en la novela "Greyfriars Bobby".

En la puerta del cementerio hay una estatua de Bobby, en honor a su fidelidad. Se dice que, acariciar su nariz trae suerte.

EL PERRO ES EL MEJOR AMIGO DEL HOMBRE

Magda

BARCELONA ANYS 70. SOMNIS D'UNA NOIETA DE 16 ANYS

Personalment tinc un problema: no sé com però sempre acabo fent diferents feines/coses a l'hora. Això ha provocat que tota la meva vida hagi estat corrent d'un lloc a un altre per arribar a tot arreu.

Això va ser quan tenia 16 o 17 anys, desitjava fer els 20 anys per poder treure'm el carnet de moto i de cotxe. No volia, ni tenia, temps per perdre anant d'un lloc a un altre encara que fos per treballar. Els desplaçaments per mi eren temps perdut.

Quan estava a dalt de l'autobús i havíem de suportar els embussos, -en aquells anys encara no existien els carrils bus- que eren diaris, sempre pensava què algú hauria d'inventar alguna cosa petita i lleugera, que estigués formada per una hèlice i un seient que ens permetés elevar-nos per sobre dels cotxes i dels autobusos; que ens permetés transportar-nos a la feina ràpidament sense embussos ni pèrdues de temps.

És clar, que això només ho podia comentar amb segons quines persones, perquè segons a qui li ho deia em mirava malament.

El temps ha passat, i vull creure que avui dia, les mateixes persones ja no em mirarien tan malament, doncs en el diari d'avui he llegit un article sobre aquest tema.

L'article, ens informava de l'acord de cooperació subscrit entre els Estats Units (Autoritat Federal d'Aviació - AFA) i Corea del Sud (L'Autoritat d'Aviació Civil - KOCA), en aquest mes de Gener que servirà per desenvolupar conjuntament aparells de mobilitat aèria avançada, de baixa altitud, col·loquialment coneguts com **taxis aeris**.

Aquest anunci arriba en un moment de extraordinari creixement dins d'aquest sector, el dels **taxis aeris de baixa altitud i enlairament vertical**, i es preveu que aquest creixement es mantindrà durant els propers anys.

L'AFA ha subscrit acords similars amb les autoritats aèries del Regne Unit, el Canadà, Austràlia i el Japó. Fins i tot des d'Espanya s'impulsen projectes d'aerotaxis.

Antonia Valls

UNA BUENA PERSONA

Por circunstancias familiares, me desplazo a menudo a la escocesa ciudad de Glasgow.

No os voy a hacer de guía turístico, pero si os quiero contar un hecho que me pasó visitando la ciudad cual turista que somos y que se nos debe notar a la legua.

Por esa razón nos dio un consejo/aviso un ciudadano de la ciudad.

En unos lavabos públicos en una céntrica plaza, cuando íbamos a utilizarlos, se nos acercó un joven con una pinta horrible, pensé que nos iba a atracar y cual fue mi sorpresa cuando me advierte en inglés, evidentemente, que no entre en ellos, pues las personas drogodependientes los utilizan para pincharse y dejan jeringuillas y otros objetos similares.

Le agradecí enormemente el gesto que tuvo a la vez que me quedé perpleja porque pensé que saldría mal parada y pude comprobar que dentro de su "enfermedad" son conscientes del daño que pueden ocasionar a personas "sanas".

Gracias desconocido, tu gesto te enorgullece.

No escribo para vivir... escribo lo que vivo.

Mercedes Jiménez

PENSAMIENTO EN VOZ ALTA

Qué bueno es estar contigo
Disfrutando el momento,
De la paz que tu emanas
De tu sonrisa hermosa
Dulce y evocadora
Que promete palabras.

A.M.R.

MODA I MODISTES

Al Segle XX, la moda va ser una indústria revolucionària en molts sentits, i Catalunya, entre d'altres, va ser una plataforma d'emancipació femenina laboral, empresarial i creativa.

Fer de modista era un ofici que requeria coneixements, destresa i dedicació. Era un ofici que s'aprenia de ben petites.

Les noies anaven a ajudar als tallers, fent les feines més senzilles i a mesura que passava el temps, amb l'experiència, es van convertir en oficials, conegudes amb el nom de les modistètes.

Una colla nombrosa de noies, que el dia de la seva patrona, Sta. Llúcia, es dirigien a la Plaça de la Catedral per anar fins l'altar de la seva protectora.

Totes anaven amb els seus vestits nous i portaven flors a les mans per fer-ne ofrena a la Santa, i tenien tanta alegria que donaven un volt per la Catedral i seguien carrers avall tot cantant " Perquè avui és Sta Llúcia, dia del any gloriós."

Van ser un dels motors de la indústria tèxtil i del comerç, i generaven llocs de treball. Però amb el pas del temps la seva feina va quedar en l'anonimat, darrera del nom dels grans dissenyadors i de les marques.

He volgut dedicar a aquestes grans treballadores un record, crec que se'l mereixen, moltes van ajudar a la casa.

Rosa M Ducet

SOPA DE LETRAS

¿Puedes encontrar estas palabras?

ABATIMIENTO

ASCO

BRUCES

CARACTERIZAR

COSA

DIOS

ELLA

ESPLENDOROSO

HACIA

HEDOR

HILO

HIMEN

IDEA

IMPENETRABLE

LIMONADA

MAREAR

MUDEZ

OASIS

OBSTRUIR

PAVOROSO

REAL

REMO

RESCATE

RIEL

RIMA

RODAR

ROPA

RUTA

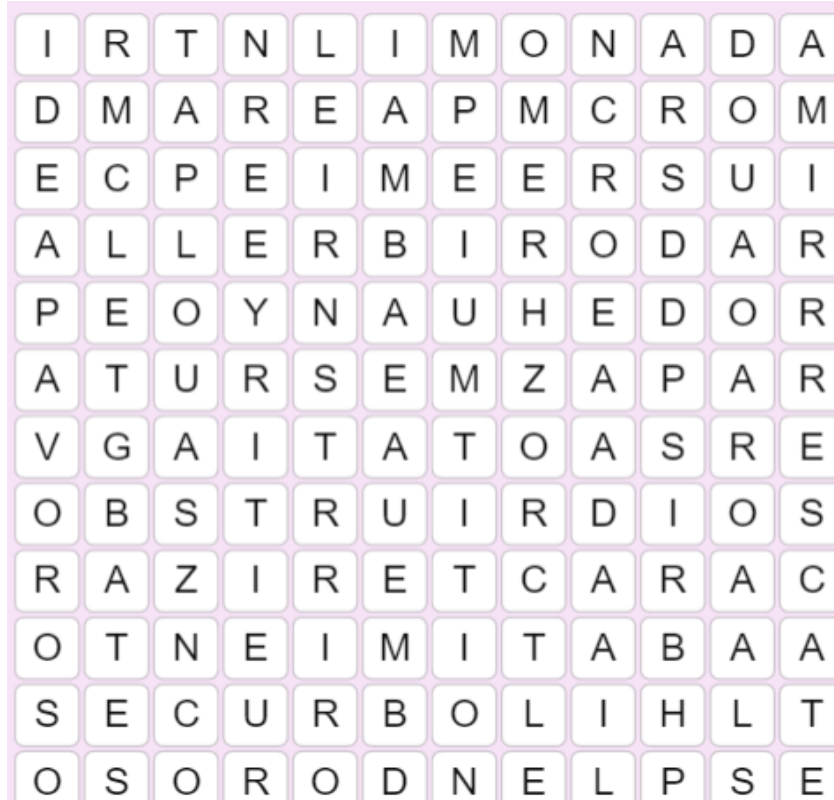
TARDO

TRIBU

TROLE

YUGO

ZAPAR

PROGRAMACIÓ MENSUAL

EXCURSIONS

Divendres 24 febrer: A les 9h a la Plaça d'Eivissa-Horta. **Itinerari excursió Can Ruti-Torrent Botges-Font de l'Amigó-Camí del bosc-Castell de Godmar-Pomar (Badalona)**. 6 km aprox. Ruta Fàcil. Anada amb metro i bus, i tornada amb bus i metro. Targeta 1 zona o targeta rosa (vàlida per metro i bus a Badalona). **Cal inscripció prèvia**

XERRADES:

Dijous 16 de febrer a les 12h: **Xerrada "Prevenió d'incendis"** a càrrec dels Bombers de Barcelona. Cal inscripció prèvia.

Dijous 23 de febrer a les 12h: **Xerrada Salut i Envelliment "Com envellir de forma saludable"** a càrrec del Projecte-Estudi de Salut i Envelliment. Cal inscripció prèvia

ALTRES:

Dimecres 15 de febrer a les 11.30h: **"Concurs de truites"**
La truita més saborosa i la més original seran premiades amb un lot.
Cal inscripció prèvia

Dimarts 28 de febrer a les 9h a la porta del Casal: **"Un matí orquestra al auditori"**
Visitareu L'Auditori, gaudireu d'un taller de música i assistireu a l'assaig de l'OBC.
Preu:4,5€. Cal inscripció prèvia i targeta de metro

BALL:

- Diumenge 5 de febrer música en directe amb Marcos
- Diumenge 12 de febrer música en directe amb Monica
- Diumenge 19 de febrer músic en directa amb Viçens Albella, Festa de Carnestoltes: Cava i berenar per 4€
- Diumenge 26 de febrer música en directe amb Monica

Preu: 3€ amb ampolla d'aigua gratuïta

Preu especial festa: 4€ amb ampolla d'aigua gratuïta

Horari ball: de 17 a 19.30h

